

Sygn. akt VIII K 1415/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

1 lutego 2018

Sąd Rejonowy w Toruniu VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Hanna Mincer

Protokolant sekr. sąd. Justyna Wierzbicka

po rozpoznaniu dnia 1 lutego 2018

sprawy **A. K.** ur. (...) w T.

syna R. i E. z domu Ś.

oskarżonego o to, że:

w dniu 1 listopada 2017 o godz. 08:20 w T. będąc w stanie nietrzeźwości kierował samochodem osobowym marki R. (...) o nr. Rej. (...) po drodze publicznej ul. (...) badanie pierwsze o godz. 08:37 z wynikiem 0,27 mg/l, badanie drugie o godz. 08:47 z wynikiem 0,27 mg/l, badanie trzecie o godz. 09:28 z wynikiem 0,22 mg/l, badanie czwarte o godz. 09:32 z wynikiem 0,18 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o przestępstwo z art. 178a §1 kk

orzeka:

I ustalając, iż wina i społeczna szkodliwość czynu zarzuconego oskarżonemu, który wyczerpał znamiona występku z art. 178a§1 kk, nie są znaczne a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, na podstawie art. 66§1 kk i art. 67§1 kk, warunkowo umarza postępowanie na okres 1 (jednego) roku tytułem próby;

II na podstawie art. 67§3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk, zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w W., kwotę 2500 (dwóch tysięcy pięciuset) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;

III na podstawie art. 67§3 kk orzeka środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku, zaliczając na jego poczet, na podstawie art. 63§4 kk, okres zatrzymania prawa jazdy od 15 listopada 2017;

IV zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesięciu) zł tytułem opłaty oraz obciąża poniesionymi wydatkami w kwocie 70 (siedemdziesięciu) zł.

UZASADNIENIE

A. K., w dniu 1 listopada 2017 około godz. 8:00, pojechał samochodem R. (...) nr rej. (...), wraz żoną i synem, na cmentarz przy ul.(...) w T.. Około godz. 8:20, został zatrzymany do kontroli drogowej przy ul. (...) w T.. Zatrzymano go w związku z przekroczeniem dopuszczalnej prędkości na M. G. Z. w T.. Został poddany badaniu trzeźwości dwukrotnie urządzeniem (...) i dwukrotnie A.. W wyniku badania stwierdzono następujące wartości stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu: o godzinie 8:37 - 0,27 mg/l, o godzinie 8:47-0,27 mg/l, o godzinie 9:28-0,22 mg/l, zaś o 9:32-0,18 mg/l.

A. K. nie posiadał przy sobie prawa jazdy.

Dowody: -protokoły badania trzeźwości i świadectwa wzorcowania – k.3-6 akt,

-wyjaśnienia – k. 24 akt,

-informacja o wykroczeniach drogowych – 44 akt.

W dniu 15 listopada 2017 zatrzymano dokument prawa jazdy należący do A. K..

Dowody: -protokół zatrzymania prawa jazdy k.17-21 akt,

- informacja z UM T. Wydziału Ewidencji i Rejestracji k. 14 akt.

A. K. ma 45 lat. Nie był dotychczas karany sądownie.

Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest kelnerem. Prowadzi działalność gospodarczą (...) i osiąga dochód w wysokości 3500 zł - 4000 zł. Jest żonaty, żona pracuje. Na utrzymaniu mają jedno dziecko w wieku 15 lat.

Oskarżony, na przestrzeni 2016 i 2017 roku był czterokrotnie karany mandatami za wykroczenia drogowe przy czym trzykrotnie w roku 2017.

Dowód: -wyjaśnienia oskarżonego – k. 23-24 akt,

- dane o karalności – k. 43 akt,

-informacja o wykroczeniach drogowych – 44 akt.

A. K. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że 31 października 2017 od godz. 14:30 do 18:00 wypił 3 piwa o poj. 0,5 l a następnie wypił dwie herbaty z dodatkiem w każdej wódki żołądkowej. Położył się spać bez kolacji o k. godz. 21:00. Następnego dnia ok. 7:00 wstał, zjadł śniadanie i ok. godz. 8:15 z żoną i dzieckiem pojechał na cmentarz przy ul.(...). Był przekonany, że jest trzeźwy. Został zatrzymany do kontroli drogowej i poddany badaniu trzeźwości. Dodał, że nie kwestionuje wyników badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu (wyjaśnienia k. 24 akt).

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne w części w której przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z tym spostrzeżeniem, że przekonanie oskarżonego o własnej trzeźwości nie było jednak dla niego samego tak pewne skoro jednocześnie nie kwestionował wyników badania teźże trzeźwości. Dodać należy także, że do protokołu badania trzeźwości oskarżony podał, że wypił 31 października 2017 około godz. 21:00 (czyli w czasie gdy miał już spać) nie trzy a cztery piwa o poj. 0,5 l oraz 200 ml wódki (k. 3v, 6v akt). Wobec tego oczywistym jest, że musiał zdawać sobie sprawę, że swojego stanu.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się także na dowodach z **dokumentów** w postaci: informacji z Krajowego Rejestru Karnego, protokołów badania trzeźwości jako, że zostały one pozyskane a czynności przeprowadzone zgodnie z obowiązującą procedurą, a żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego wina oskarżonego została wykazana w sposób nie budzący wątpliwości. Sąd przyjął, iż zachowanie oskarżonego, który poruszał się pojazdem mechanicznym będąc w stanie nietrzeźwości wyczerpało znamiona występku z art.178a§1 kk.

Prokurator złożył wnioski o warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego na okres 1 roku tytułem próby i orzeczenie wobec niego świadczenia pieniężnego w kwocie 2500 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej oraz orzeczenie środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów na okres 1 roku a nadto

obciążenie kosztami postępowania (k. 57v). Analogiczny w treści wniosek został złożony przez obrońcę oskarżonego (k. 81 akt).

Sąd, uwzględniając wniosek, warunkowo umorzył postępowanie na okres 1 roku tytułem próby, albowiem wina i społeczna szkodliwość popełnionego czynu nie były znaczne, jego okoliczności nie budziły wątpliwości, a postawa sprawcy nie karana za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniały przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni przestępstwa.

W niniejszej sprawie, oskarżony przyznał się do winy i taka postawa skłania do wniosku, że zrozumiał swój błąd i chce przyjąć na siebie konsekwencje prawne swojego czynu.

Wyznaczając okres próby na 1 rok (tj. na najniższy z możliwych), Sąd miał na uwadze niekaralność oskarżonego, jak również jego postawę wykazywaną w toku niniejszej sprawy. Tym samym roczny okres czasu w wystarczającym stopniu pozwoli na stwierdzenie, czy korzystna ocena osoby oskarżonego - stanowiąca podstawę tego, iż w sprawie nie zapadł wyrok skazujący - była uzasadniona.

Na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk, Sąd orzekł świadczenie pieniężne w wysokości 2 500 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Wydając przedmiotowe rozstrzygnięcie, Sąd miał na celu uświadomienie oskarżonemu, iż naruszenie porządku prawnego nie jest opłacalne. Sąd kierował się również w tym zakresie zadośćuczynieniem społecznemu poczuciu sprawiedliwości, poprzez zapobiegnięcie przeświadczeniu o bezkarności sprawców czynów zabronionych i wskazanie, że w każdym wypadku – nawet w sytuacji warunkowego umorzenia postępowania – mogą zostać nałożone na nich środki o charakterze represyjnym, wiążące się z pewnymi dolegliwościami. Podobne przesłanki legły u podstaw orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Środek ten orzeczono z jednej strony na minimalny okres 1 roku z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy od 15 listopada 2017 przy czym podkreślenia wymaga, że Sąd miał oczywiście także na uwadze, że oskarżony jest osobą, która narusza przepisy prawa drogowego (tylko w roku 2017 trzykrotnie) jednak uznał, że brak możliwości poruszania się pojazdami mechanicznymi przez okres roku będzie wystarczającą konsekwencją dotychczasowego zachowania oskarżonego.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 629 kpk w zw. z art. 627 k.p.k., w myśl którego w sprawach z oskarżenia publicznego w razie warunkowego umorzenia postępowania, sąd zasądza koszty sądowe od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa. W niniejszej sprawie uiszczenie owych kosztów nie będzie stanowiło dla oskarżonego nadmiernej dolegliwości z uwagi na jego sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów. Łączna wysokość kosztów powstałych w niniejszej sprawie to zaledwie kwota 130 zł. Na wydatki których obowiązkiem poniesienia obciążono oskarżonego złożyły się: opłata za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego w wysokości 30 zł oraz ryczałt za doręczenia w łącznej wysokości 40 zł (po 20 złotych za postępowanie przygotowawcze i postępowanie przed Sądem I instancji). Ponadto oskarżonego obciążono obowiązkiem uiszczenia opłaty w wysokości 60 złotych, na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 ze zm.).